

GAJ-DY

Časopis pre Teba

Nepredajné

04/1996

Vianoce naše radostné...

Nech je ako je, človek je aj tak divný tvor. Čo si všetko nevymyslel na krátenie dlhých chvíľ, to by sa taký leopard hrozne čudoval. Eštežeto ten leopard nevie. Čerta starého sa on stará, čo si robí taký človek, napríklad na Vianoce. Raz si niekto povedal, že sa budú sláviť Vianoce, no a odvtedy každý slávi Vianoce. Ak by ste sa len tak náhodou niekoho opýtali, prečo slávi Vianoce, povedal by Vám, že nevie. A možno by Vám povedal, že každý slávi Vianoce, tak aj ja slávim. Nuž taký je už človek. Čerta starého sa on stará, prečo robí, to čo robí, hlavná vec, že to robí. Teda hlavná vec, že robí to, čo robia druhí. A tak sused Jano v paneláku slávi Vianoce, pretože ich slávi sused Jožo i suseda Anča. No a susedka Anča slávi Vianoce, pretože ich slávi sused Jožo i sused Jano. No a sused Jožo, ... však už viete.

Nakoniec sa všetci traja stretnú a dobre sa opijú. Pretože aká by to bola oslava bez pijatiky. Vlastne sa mi zdá, že človek si vymyslel sláviť kadejaké veci práve kvôli tomu. Teda ten slovenský človek isto, ale aj s iným človekom to bude asi rovnaké. Ved' človek je predsa človek a nie nejaký leopard. Taký leopard ..., ale to už tiež viete.

Poviem Vám, že ti, čo vymysleli kadejaké sviatky, vedeli čo robia. Predstavte si, že by ľudia nemali žiadne sviatky. Ved' by nevedeli, čo majú robiť. Tá špinava, svinstvo v akom by žili. U nás doma, keď sa schýľovalo k nejakému tomu sviatku, začalo sa zgruntu upratovať. Upratovalo sa týždeň, niekedy aj dva. Koberec sme prášili vonku pred panelákom, zásadne

v sobotu, keď sú všetci doma. To aby každý videl, že aj my máme koberec. Mama pozerala oblokom, či si to už stačili všetci všimnúť a keď sa jej zazdalo, že už o tom všetci vedia, tak mi dala pokyn na návrat domov. Na Vianoce sa muselo všetko ligotať, ved' bol sviatok a vtedy sa vždy musí všetko ligotať. Nevedno prečo, teda spoj ja som to nikdy nevedel. Dnes už viem, ved' som dospelý. Keby ste sa ma opýtali, prečo na Vianoce upratujem, tak by som Vám povedal, že idú sviatky a vtedy každý upratuje. No šťastie, že máme sviatky. Na tie Vianočné sa ja obzvlášť teším. Dakedy koncom leta začínam šetríť na darčeky. Denno-denне rozmýšľam čo asi tak komu kúpim. V robote to je naša oblúbená téma, ale aj doma na schodoch. Poviem Vám sú to veľké starosti. Netrpezlivо odrátiavam deň po dni, kedy prídu dni s veľkým „D“, strieborná a zlatá nedeľa. Vtedy s radosťou vyrazím do mesta nakupovať darčeky. Tešim sa na všetkých starých známych, ktorých tam postretám. Pretože na Vianoce stretnem v obchode každého. To je na betón. Ledažeby medzitým nieko

zomrel. Aj to sa stáva, ved' nás je veľa. Koho pochovali, je našou obľúbenou tému so starými známymi, s ktorími sa na Vianoce postretám. Minule som sa dozvedel, že Anča zahýba Ferovi. No povedzte, kto by si to pomyslel. Ešte zaujímavejšie som sa odzvedel o Imrovi. Kamarát Mišo mi vrazil, že bude nejaký divný. Neoženil sa a ani žiadnu dievčinu nemá. Asi bude na chlapcov. Ale ruku do ohňa by som nedal ani za Miša. Keď mi to hovoril, tak čudne sa na mňa pozeral, no neviem-neviem. Ale mňa sa to netýka, ved' ako by aj mohlo.

Poviem Vám, tie Vianoce to Vám je dobrá vec, ved' človek by sa ani nič nedozvedel, keby nebolo tých Vianoc. A tie darčeky. Aké je to pekné. Niekoľko sa človek dostane aj do patália. Ako, bolo to tuším predminulé Vianoce. Kúpil som svojmu priateľovi slipy. Také ... ozdobné, z úsporného materiálu. Ved' viete, svätočné. A otcovi som kúpil trenky, klasické, predĺžené.

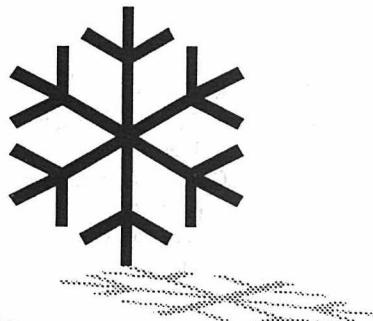
Otec už má vyše sedemdesiat a viete ako je to so starými ľuďmi. Čo čert nechcel, baličky sa mi akosi pomiešali. Také vianočné baličky vyzerajú všetky rovnako. Priateľ sa so mnou dlho nerozprával, zobrajal to, akože sa s ním lúčim. No koho by napadlo, lúčiť sa trenírkami. Otec, keď rozbaloval s mamou toe slipy, za živý svet nevedeli prísť na to, k čomu tá čudná vec služí. Chvíľu si mama myslala, že sa s tým riad umýva, ale potom usúdili, že to bude dajaká vianočná ozdoba, malo to také hviezdičky a zavesili to na stromček. Po polnoci som tie slipy zo stromčeka zvesil, pre istotu.

Minule som bol u sestry a ukazovala mi skriňu plnú vianočných darčekov. Ukladá si ich tam už dva roky. Veľmi sa z nich teší a často sa na ne pozera. Iné jej ani nezostáva. Každému je jasné, že všetky tie veci nie sú k žiadnemu úžitku a tak sa z nich sestra aspoň teší. Ja som si to zabezpečil inak. To čo dostanem od jedného darujem na nasledujúce Vianoce druhému. A tak moje darčeky stále putujú. Zrovna minulé Vianoce som dostal od sestemice Kvetky knihu, ktorú som daroval sestre pred piatimi rokmi. Bolo to milé, opäť vidieť tú knihu. Aspoň si ju konečne prečítam.

Vianoce mám strašne rád. Sú to sviatky ozajstného pokoja a lásky. Strýco Martin na Vianoce svoju ženu nikdy nebije. Pamätám sa ako hovoril: „Na Vianoce sa máme mať všetci radi. Stará, po Vianociach Ti to všetko spočítam.“ Bol to zbožný človek. Vianoce si nadovšetko vážil.

Už sa neviem dočkať, kedy prídu tieto Vianoce. Ale to určite aj Vy. Len ten leopard, ten sa isto hrozne čuduje.

Silvia

BINGO**Rita Mae Brown**

Mestečko Runnymede je rozdelené Mason-Dixonovou liniou už od vojny[†] Severu proti Jihu na dve polovice. A zdá sa, že rovnako sú rozštiepení aj jeho obyvateľia: medzi dobro a zlo, lásku a sex, mužov a ženy alebo politiku a triezost.

Nicole (Nikel) Smith má tiež dilemu—je zaprisahaná lesba a má šokujúcu aféru s mužom ... Navýše musí robiť rozhodcu „dievčatám“ — dvom sestrám Hunsenmeirovým, Lujze prezývanej Wheezie a Júlii (Juts), svojej mame, ktoré sa vekom blížia k deväťdesiatke.

Až na pneumatiky, ktoré Lujza zvykla ojazdiť s alarmujúcou frekvenciou, čiemy Chrysler vyzeral ako nový. Dvere sa otvorili a zavreli s buchnutím. Lujza sa zjavila v celej svojej modrovlasej kráse. „No?“ spýtala sa.

„No, čo?“ odpovedala mama.

„Páči sa ti to?“ Lujza ostala nehybná ako geriatrická grécka socha.

„Čo?“ mama zameriavala pozornosť na svojho šarkana viac než na Lujzu.

„Dostávaš šedý zákal, Júlia? Moje vlasy! Páčia sa ti moje vlasy?“

„Vyzerajú ako každú stredu, keď ideš do Curl-n-Twirl.“

„Nevyzerajú! Si slepá! Nikel, čo povieš?“

Okamžite som zaklamala: „Bohovské. Trochu kratšie a mladistvejšie.“

„Vďaka. Aspoň niekto tu má toľko slušnosti aby si ma všímal, aj keď je to len moja adoptívna neter. Moja polkrvná sestra kašle na každého okrem seba. Čo to tu vôbec robíš, púšťaš si šarkana? Na to si už pristará.“

„Máš narodeniny, odpustila by som si narážky na vek.“

„Ani si mi nezablahožela!“ Na vystrčenej čerešňovej spodnej pere visel jej tieň.

„Chcela som počkať až na oslavu.“ Juts namotávala špagát.

„A čo mi dáš?“

„Počkaj na oslavu.“

„Daj mi to teraz. Nemám rada darčeky pred toľkými cudzími ľuďmi.“

„Cudzími? Váčinu z hostí na oslavu poznáš viac než osemdesiat rokov.“

* „Mr Pierra nie.“

* Mr Perre vlastnil a viedol salón Curl-n-Twirl. Vlasy mal zafarbené na jemný fialový odtieň. Mr Pierre bol odborník na farby. Dievčatá vchádzali do jeho salónu a vychádzali ako dajaké veľkonočné vajíčka. Mama a Lujza poznali Mr Pierra asi tridsať rokov. Za jeho chrbtom ho mama volala *bradatá lady*, ale aj tak ho mala rada. Keď jeho dvadsaťosemročný priateľ umrel na rakovinu hrdla v roku 1981, tí traja sa dali dokopy, keďže každý z nich ovdovel. Okrem svojej väsne pre farby mal Mr Pierre aj dobrý vplyv na dievčatá. Trval na tom, aby si znižovali hladinu cholesterolu, bojoval úporne proti rafinovanému cukru a v lete ich nahovoril, aby nosili krátke nohavice, čert nech vezme pokročilý vek.

„Teta...“ ostala som ticho a pozrela som sa na Goodyeara, ktorý našpicoval uši a očakával, že bude môcť predvíť svoj starý trik, „...Wheezie, dnes ťa na oslavu poveziem ja.“ Goodyearovi trochu ovisli uši.

„Nie, ja budem šoférovať. Možno budem chcieť ostat' dlhšie než ty.“

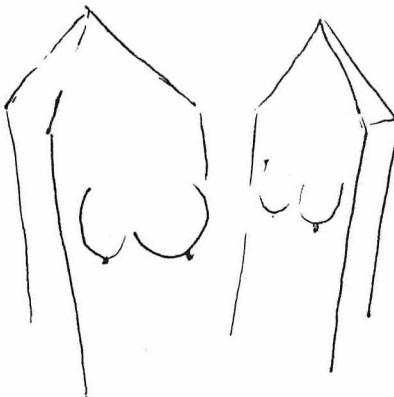
Pozreli sme sa s mamou na seba a usúdili sme, že sa neoplatí bojovať. Každý v Runnymede, na južnej aj na severnej strane, poznal Chryslera model 1952 a prchal z cesty, keď videl prichádzat Lujzu. Aj návštěvníci sa rýchlo naučili robiť to isté. Skutočnosť, že mesto je rozdelené Mason-Dixonovou líniou na polovicu, pritáhovala slabý prúd turistov, ako mravce na piknik. Pozreli si perfektné námestie, jazdeckú

sochu generála Severa na pensylvánskej strane a sochy vojakov Konfederácie s kanónom na marylandskej strane, zvyčajne si potom dali sendvič a doma robenú zmrzlinu v reštaurácii u Moja a odišli – ibažeby stretli Lujzu za volantom, v tom prípade odchádzali ihned.

Keď som zaparkovala džip, prešli sme s mamou cez parkovisko. Wheezie sa tak ponáhľala, že nechala bežať motor. Mama sa načiahla dnu, vypla motor a strčila si klúče do vrecka. Potriasała hlavou a preplachtilla povedľa mňa do náručia veľkej haly kostola Svätej Ruže z Limy. Ja som bola párik krovov za ľanou, ovešaná baličkami.

„Mam chérie!“ Mr Pierre zdravil mamu.

„Ma chérie!“ Mňa pobozkal na líca. Ako správny džentlmen mi pomohol s darčekmi a povýkladali sme ich na stôl, ktorý bol už zapratany vecami, ktoré sa stanú neužitočnými hneď po rozbalení. Obrovský nápis **VŠETKO NAJLEPŠIE K 39. NARODENINÁM** visel nad malým pódiom. Asi stopäťdesiat duší sa tlačilo v miestnosti a Lujza bola na vrchole slávy. Chystala sa dlhá noc, nielen preto, že ju zažijeme, ale budeme nútení ju opäťovne zažívať skoro každý deň potom.

„Teta Wheezie má božské vlasy!“

„Ó, d'akujem, Nikel. Vieš že je trés chic.“ Vyslovil chic ako čik a žmurkol.

Mr Pierre na mňa vždy vrhal konšpiračné pohľady. Boli sme jediní dvaja otvorené homosexuálni ľudia v Runnymede. Ostatní neheterosexuáli boli heterosexuálni v Runnymede a teplí, len čo mestečko opustili. Čo bolo horšie, ich manželky o tom vôbec nevedeli a to som pokladala za najväčšiu

prehnitosť. Samozrejme, ja a Mr Pierre sme museli strپiet všemožné výhovinky, známe Bohu a Ľuďom, keď sme niekde natrafili na našich *Bertiných priateľov*, ako Mr Pierre volal ostatných teplých. *Obdivovali* naše hrdinstvo, ale nechali nás v tom samých. Každopádne, byť teply v Runnymede znamenalo pomerne zasmušilé vyhliadky a chápala som každého okolky a zbabelosť, hoci som vonkoncom nemohla pochopiť, ako niekto môže prežiť celý život v klamstve kvôli tomu, čo si pomyslia ľudia, ktorí sami nemajú čisté svedomie. V tom bol Mr Pierre mojím spojencom. Ak aj hral úlohu herečky, nuž dobre, bol však mužom a vyrastal v inej dobe než ja, pod iným tlakom. Nezáleží na tom, kedy sa narodil, vždy by bol prirodene extravaganta povaha ako ja som bola vždy skôr zdržanlivá. Ak ja som splývala s okolím a na výzor som bola obyčajná žena, Mr Pierre žiaril ako neon. Spolu sme však boli dobrý tím a často sme tvorili párik pri spoločenských príležitostiach, keďže sme obaja boli slobodní.

V Runnymede bolo manželstvo ako smrť. Každý tam raz musel.

Ked renomované vydavateľstvá odmietli jej prvú novelu, *Rubyfruit Jungle* (Džungľa rubínových plodov, 1973), Rita Mae Brown odnesla knihu do malej feministickej spoločnosti, ktorá predala 70,000 výtlačkov. Tak sa jej prizrela lepšie zavedená firma a uverejnila jej autobiografickú rozprávku, ktorú kritika opísala ako „Huckleberry Finn, ibaže s nevyberaným slovníkom, ženského rodu a lesba“, ktorej sa predalo viac než milión výtlačkov. Jej ďalšími novelami sú *In Her Day*, *Six of One*, *Southern Discomfort*, *Sudden Death*, *High Hearts* či *Bingo*, z ktorej je aj ukážka. R. M. Brown bola dlhorocňou priateľkou Martiny Navrátilovej.

Kapitola Homosexualita a homosexuálii

Úryvky z kapitoly o homosexualite v Meyerovom lexikóne.

Z etnologických výskumov vidno, že homosexualita sa praktizuje aj u primitívnych národov. U niektorých národov je spojená s kultovými a rituálnymi obradmi (napr. šamanizmus). Dejinne sa dá dokázať až po skorú antiku. V Starom Grécku boli hry zrelých mužov s mladými chlapcami legalizované—v snehe udržať bojovnosť vojakov. Homosexualitu mohli praktizovať aj ľudia z vládnucej vrstvy, no bola presne predpísaná forma a dĺžka trvania takýchto vzťahov.

Starý a Nový Zákon odsudzuje homosexualitu a radí ju medzi hriechy Sodomy. V Ríme hrozil za homosexualitu trest upálením (r. 390). V r. 538 a 544 (podľa vtedy platných kódexov) sa trestá až pri druhom pristihnutí. Pri prvom raze prikázali vzdanie sa týchto praktík. Neskor sa zakorenil názor (pôvodcom je Tomáš Akvinský), že ide o hriech proti prírode (vďaka zlej interpretácii Biblie a vďaka rímskemu právu). V r. 1532 zase hrozí trest upálením.

Aj všeobecné právo vyžaduje nápravu myslenia pri takýchto neprirozených hriechoch. Moderné právo (19. stor.) sa k homosexualite stavia rozdielne. V niektorých štátach (Španielsko, Portugalsko, Rumunsko, Taliansko a Švajčiarsko) sa trestajú len násilné formy, zneužitie a pod. Britské právo trestá i homosexualitu medzi dospelými mužmi. V mnohých nemeckých krajoch nebola homosexualita až do r. 1871 trestná. Postupne sa trestá telesný kontakt a prísnosť posudzovania sa zostruje—smerom k trestnosti akýchkoľvek (bližších) kontaktov medzi dvomi mužmi. Tento zákon potom platí pre celé zjednotené Nemecko a je nedemokratický, lebo netrestá ženskú homosexualitu. Po 2. svetovej vojne sa prísnosť opäť zmierňuje, ale niektoré paragrafy zostávajú.

V súčasnosti existujú 3 teórie vzniku homosexuality:

1. teória: homosexualita je vrozená alebo zdedená
2. teória: ľudia sú len viac alebo menej homosexuálmi, v podstate má však túto „vlastnosť“ každý (Kinsey)
3. teória: homosexualita má svoj pôvod v detstve, v živote do 4.–5.roku, jej korene sa dajú nájsť na základe psychoanalýzy (Socarides)

Názory sa rozchádzajú. Výskumy dvojčiat dokazujú, že najmä pri jednovaječných bývajú homosexuálne obe. Na druhej strane je možné získanie homosexualnej orientácie počas vývoja (tzv. oidiopovský komplex). Homosexualita je rozšírená aj medzi zvieratami. Pokusy s mladými zvieratami dokazujú možnosť „naučenia sa“. Za homosexualitu však nezodpovedajú len biologické alebo psychosociálne faktory. Dá sa predpokladať, že značnú rolu hrajú aj poruchy v hormonálnej oblasti. Pravdepodobne je za vznik homosexuality zodpovedná kombinácia týchto podmienok (telesné, duševné a sociálne

Odborných článkov na tému homosexuality a homosexuálov sa objavuje pomerne veľa. V každom z nich sa však vyskytujú zaujímavé názory a údaje, ktoré nemožno nájsť inde.

Z tohto dôvodu Vám predkladáme úryvky z Meyerovho lexikónu populárneho v nemecky hovoriacich krajinách.

predpoklady, vlastnosti získané i zdedené), a to v rozdielnej miere u rozličných ľudí. Celkom mylný je názor, že ide o chorobu, keďže túto formu volia i normálni ľudia v netradičných situáciach (väzenie ap.). Podľa Kinsleyho aspoň 40% amerických mužov počas svojho života malo kontakt s druhým mužom (najčastejšie formou vzjomnej masturbácie). U žien je to asi o polovicu menej. Čisto homosexuálnymi sú 4% mužov a 2% žien. Podiel tých, ktorí pocitujú príležitosť potrebu takýchto kontaktov, ale ich nevyhľadávajú, je oveľa väčší. Strach z postihu (väzenie, diskriminácia) viedol u mnohých k hlbokej psychickej poruchám. Moderná sexuológia zastáva neutrálny postoj k homosexualite a nepokúša sa ju liečiť.

Jedna z teórií presadzuje dominénu, že za vznik homosexuality zodpovedá silne vyvinutý vzťah k matke v najranejších fázach vzťahu matka-dieťa. Na základe toho sa potom do 4.-5.roku života fixuje vzťah k rovnakému pohlaviu. Nie je vylúčené, že závisí aj od dieťaťa, akú intenzitu a podobu má tento raný vzťah k matke, ale to neznamená, že je mu homosexualita vrodená alebo ju dokonca zdedilo. Podľa priebehu tejto fázy však ešte nemožno povedať, že dieťa bude homosexuálne. Homosexuálny sa človek stáva až v 14. alebo 17. rokoch alebo ešte neskôr. V detstve získavame dispozíciu, ale nie predurčenie. Sociálny tlak „robí“ človeka homosexuálom a zapríčinuje, že homosexuálne ženy a muži nemajú takmer nič spoločné okrem sexuálnej orientácie.

V patriarchálnej spoločnosti je typické, že sa matky identifikujú skôr so synmi, než s dcérami. Potom sa môže stať, že synov až príliš zahrňajú lásku a priputávajú ich k sebe. To potom často vede k homosexualite muža. Na našej spoločnosti sú ženy ako pohľatie oveľa viac ovplyvňované mužmi, než naopak: sú podriadené mužom. To nie je ani pre muža vždy výhodné.

Medzi dvomi ženami je problém, ktorá prevezme mužskú rolu a bude určovať, kedy, akým spôsobom a ako často sa bude uskutočňovať sexuálny styk. Pre ženu je výhodnejšie správať sa ako sexuálny objekt, ale potom je pre ňu o to ľažšie priznať si, že je

lesbičká a vyravnáť sa s tým. Toto je pre ňu po všetkých stránkach ľažšie než pre muža. Preto je v našej spoločnosti pre ženu s dispozíciou k homosexualite jednoduchšie a priateľnejšie byť v manželstve frigidná, než žiť otvorené ako homosexuálna a bez manželstva.

Možné je, že v biologickej konštitúcii existuje väčšia „prémia rozkoše“ pri heterosexualite (oproti homosexualite), čím si príroda zabezpečila zachovanie rodu. U ľudí sa však na miesto inštinktov musela veľmi skoro dostať delba roľí—teda sociálnych funkcií. To súviselo so životom v spolkoch, spoločnosti. Tieto veci majú sice prirodzený pôvod, ale nie sú „dané prírodou“. Počas vývoja ľudstva sa „vziať“ táto delba roľí, ktorá už ani neprispieva výnimky či odmietnutie. To zapríčinuje mnoho problémov i konfliktov medzi oboma pohlaviami. Veta, že muž a žena sú stvorení jeden pre druhého platí ako „prírodný zákon“.

Takmer všetci, ktorí sa navonok považujú za čiste heterosexuálnych, majú v sebe prvok homosexuality (či už vedomý alebo podvedomý). To dokazuje, že dieťa sa v podstate rodí ako bisexualné. Heterosexuálna „normalita“ je vlastne víťazstvom nad stále sa objavujúcimi homosexuálnymi orientovanými túžbami. Nenávist voči homosexuálom pocitujú najväčši tí, ktorí sa boja vlastných potláčaných homosexuálnych orientovaných pocitov. To je zároveň dôvod, prečo sa svet tak striktnie delí na homosexuálov a heterosexuálov. Je to z obavy, že by u väčšiny mohli prevážiť homosexuálne túžby. Sú aj ľudia, ktorí sa cítia rovnako sexuálne priťahovaní k mužom, ženám, chlapcom i dievčatám. U ľudí, ktorí sa považujú za bisexualných, sa obvykle skrýva ich problém vyrovnania sa s homosexuálnou otázkou. Bisexualita bude zrejme existovať dovedy, kým bude platiť nadvláda muža nad ženou.

Homosexuáli sú väčšinou mimoriadne úspešní. Príčina je jednoduchá: kto prekoná traumu seba-akceptácie ako homosexuála, ten zvládne aj zvyšné veci. Vyrovnať sa s tým, že bude celý život označovaný za nenormálneho a vytvoril si určitú autónomiu.

Kapitolu napísal Dr. Reimut Reiche z oddelenia pre výskum sexuality na Klinike a univerzite vo Frankfurte nad Mohanom. Uvedené pramene: M. Dannecker a R. Reiche: Der gewöhnliche Homosexuelle, Frankfurt am Main, 1974; Charles W. Socarides: Der offene Homosexuelle, Frankfurt am Main, 1972

Kamila

Dnes použitím implikátora Kuznecova

Dva týždne po použití implikátora Kuznecova

Kuznecova

Kupujte

da@back

IMPLIKÁTOR KUZNECOVA

Nový digitálny skrášľovací prostriedok !!!

Zaručená účinnosť už po dvojtýždennej aplikácii !

Objednávky zasielajte na adresu občasníka GAJ-DY.

Objednávky vybavujeme len do vyčerpania zásob.

SUPER CENA:
len za 999 999.- SK !!!

Prvých 100 objednávok
zaraďme do zlosovania

o zájazd do
Východného
Kazachstanu

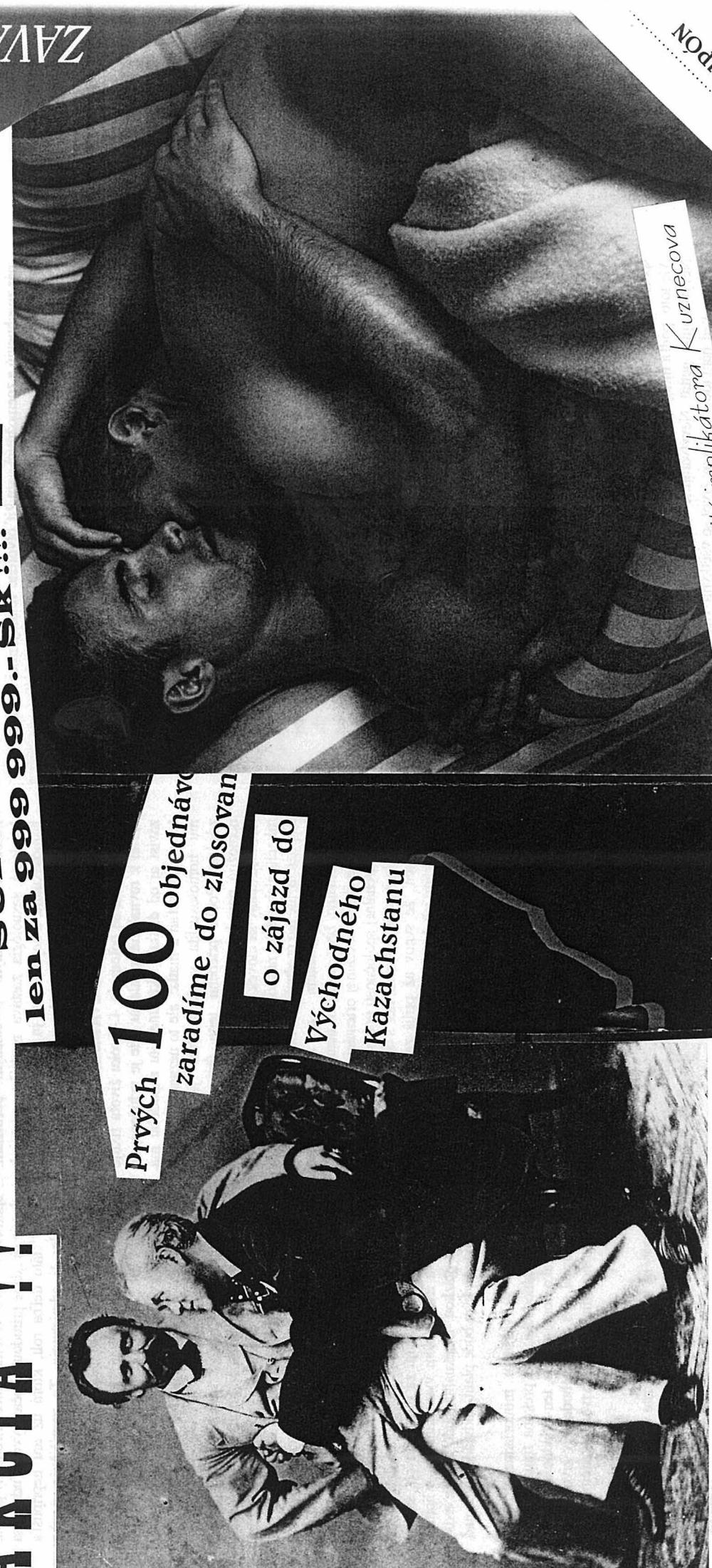
AKCIA !!!

AKCIA

ZAVADZACIA CENA

PO predložení kuponu

-50 SK!

Elizabeth Stuart: Hovoríť s Bohom o sexe

Komentár k prednáške.

Súhlasím s E.Stuartovou, že akýkoľvek pokus o dialóg s predstaviteľmi cirkvi o ľudskej sexualite je skutočne prinajmenšom veľmi ťažký. Boj o moc v cirkvi, boj hodnostárov, ktorí zabudli, že mať moc znamená predovšetkým slúžiť, tlačenie citátov z Biblie do hláv duchovných „batoliat“, šablónovanie duchovného rastu, pýcha, mudrovanie, nátlaková forma prevýchovy jednotlivcov, vymykajúcich sa z „normálmu“ - tieto ľudske faktory, ktoré prevládajú v cirkevných zboroch - nás znechucujú a znemožňujú nám žiť otvorene vo svojom cirkevnom spoločenstve.

Pre tých, ktorí už nevládzu znášať tento nátlak, nepochopenie a plieskanie Bibliou po hlave, sa zdá byť niečinom dobrovoľný odchod z cirkvi ako inštitúcie. A tí veční rebeli, nepohodlní členovia spoločenstva, ktorí otvorene hovoria o tom, čo si myslia, čo cítia a čo sa im nepáči, tí rebeli, ktorí sa odvážili otvorene hovoriť o homosexualite a o tom, že sa po dlhom duchovnom boji, pred Božou tvárou, vyrovnali so svojou sexuálnou orientáciou - títo rebeli sú vyhadzovaní z cirkevných zborov.

Je mi z toho smutno, pretože duchovne slabší jedinci spájajú tento stav v cirkvi, netoleranciu, nepochopenie a nátlak, s osobou nášho Pána. A odchádzajú od Boha, pretože si myslia, že sú odvrhnutí, nehodní lásky, neprijati. Ale to nie je pravda!

Pán Ježiš, keď kráčal po tejto zemi, chodil predovšetkým medzi hriechníkov, medzi chorých, zranených, odstrkovaných a tzv.nehodných. Dával im svoju lásku, uzdravoval ich, ukazoval im svoju tvár a nikoho nezavrhoval. Boh je večný a jeho láska je nemenná. Platí aj dnes, že sa Boh k nám neobracia chrbtom, že chce byť našim priateľom a mať s nami osobný vzťah, aby mohol liečiť naše zranenia. On sám má moc zmeniť naše životy (aj našu sexuálnu orientáciu), ale nerobi to nátlakom, nevynucuje od nás dodržiavanie tradícií a zákona, neberie nám slobodné rozhodovanie, ani slobodnú mySEL'. Pán Ježiš chce „iba“ naše srdce, a skrze lásku pôsobí v našich životoch. Nie skrže vojenskú kázeň, zákazy a príkazy.

Človek, ktorý sa vlastnými silami snažil o zmenu vo svojom živote, ktorý sa nasilu vtesnával do Božieho slova, ktorý pod nátlakom svojich svätych súrodencov potlačil svoje cítenie a poprel samého seba - ten sa dostal do duchovnej krízy a zanevrel na všetko, čo má len trochu do činenia s cirkvou. Ludia, ktorí sa ocitli vonku z cirkevnej inštitúcie, majú tendenciu zoskupovať sa, vytvárať výlučne homosexuálne spoločenstvá, vyladzať Biblio po svojom a vytvárať si vlastnú teologiu. Ale toto, podľa mňa, nie je správna cesta.

Nevytvárajme gettá! Nevytvárajme uzavreté homosexuálne spoločenstvá, keď nám ide o spoločný život so všetkými. Urobme niečo pre

seba, ale nie tým, že budeme vytvárať novú homosexuálnu teológiu, že budeme oslavovať rôznorodosť a telesnosť. Oslavujme Boha! Vytvárajme spoločenstvá, ale také, čo budú otvorené pre všetkých, ktorí Ho úprimne hľadajú a túžia po Jeho láske.

Je úplne jedno, či som černoch, beloch, bohatý či chudobný, homosexuál či iný „sexuál“ - som predovšetkým človek túžiaci po Božej láske. Boh nie je prijimatelom osôb, ale našich sŕdc. A ak Mu potvoríme dvere, On skutočne vojde. Čo sa bude diať potom, to už záleží na každom jednom z nás, na tom, do akej miery je náš život a naše srdce otvorené pred Ním. On totiž nikdy nekoná bez našej spolupráce.

Vzťah s Bohom je neustály dialóg medzi nami a Ním, medzi Slovom Božím a našimi myšlienkami, medzi našim životom a Jeho svetlom pravdy. To, že všetkému nerozumiem a že nie som schopný prijať všetko, čo je napísané v Biblia, ešte neznamená, že mám podávať svojský výklad Písma alebo degradovať jeho autoritu. Každá veta, ktorá je napisaná v Biblia, má svoj význam - v istom čase, v určitej spoločnosti, či pre konkrétnego jednotlivca.

Z vlastnej skúsenosti viem, že to, čo je pre môj život dôležité, akoby hrubším písmom vystupuje z Biblie. Duch Svätý sa postará o to, aby to človek pochopil. A potom už záleží len na našej osobnej zodpovednosti pred Bohom, na hlbke vzťahu s Ním, na vzájomnom dialógu a láske, čo s tým

konkrétnym slovom v našom živote urobíme. Výklad Písma z ľudského hľadiska spôsobil, že napr. v manželstvách panuje nerovnosť medzi partnermi, citový deficit a dokonca i násilie. Kde sa vytratila vzájomná úcta, oddanost, pozornosť, hlboké piateľstvo a láska? Tam, kde ľudia vytlačili osobného Boha zo svojich životov, kde nie je On uprostred, či už spoločenstva alebo partnerského vzťahu, tam to preste nefunguje.

Cirkev ako spoločenstvo božích detí musí mať uprostred Pána Ježiša, pretože inak nemá právo nazývať sa cirkvou. Cirkev je zhromaždením ľudi všetkých rás a jazykov, ktorí odpovedajú na Evanjelium vierou v Ježiša Krista. A On ich prijíma takých, aki sú, nerobi rozdiel, či sú úctyhodní občania, alebo žijú na okraji spoločnosti, či sú heterosexuáli alebo homosexuáli. Všetkých rovnako miluje, ku všetkým je milosrdný a každému úprimnému srdcu požehnáva. A k tomuto prístupu by sa mala prinavratiť aj cirkev, keď sa nazýva cirkvou patriacou Kristovi. Je predsa naprosto možné v Kristovej láske zdieľať spoločenstvo i medzi ľudmi navzájom veľmi odlišnými, a to akýmkoľvek spôsobom.

A keď už máme plné ústa toho, že Boh je Bohom osobným, pôsobiacim v každom z nás osobitým spôsobom, podľa našich osobitých potrieb, tak tomu aj verme. Dôverujme Bohu, že sa stará o svoje deti a nemiešajme sa do Jeho práce. Nechcime meniť ľudí podľa Biblie, len preto, že sme si v nej práve

čosi prečitali. Neprivlastňujme si patent na rozum. Každý z nás má svoj čas, kedy sa v ňom má niečo zmeniť. Nechajme to na Pána, je to Jeho práca, výlučne Jeho! A nechcime od neho dôkazy, ktoré možno okamžite vidieť. Boh nie je servis zázrakov!

Prinavrátme sa k prostému, jednoduchému, osobnému vzťahu s Bohom. Zhovárajme sa s Ním, diskutujme, pýtajme sa Ho. Rozprávajme sa s Ním aj o sexe a On nám svojím spôsobom dá vedieť, čo si o tom myslí (napr.tak, že zasiahne do nášho partnerského vzťahu). A žime s Ním svoj vzťah bez špekulovania, mudrovania a prílišnej predu

chovnelosti. Z akéhokoľvek cirkevného spoločenstva vystúpime, alebo nás vyhodia - žiadny človek nemá právo, ak nás život patrí Kristovi, nás vyhodiť z cirkvi ako takej.

Pán Ježiš osobne zhromažďuje svoj ľud do svojej cirkvi. Nestráčajme preto svoju tvár pred našimi svätými súrodencomi, vedť ju nestráčame ani pred Bohom. Ime samých seba v úzkom spoločenstve s Pánom Ježišom a majme pre Neho otvorené srdce. Vedť, keď je Boh s nami, kto je proti nám?!

So súhlasom paní E. Stuart uverejňuje

Druži

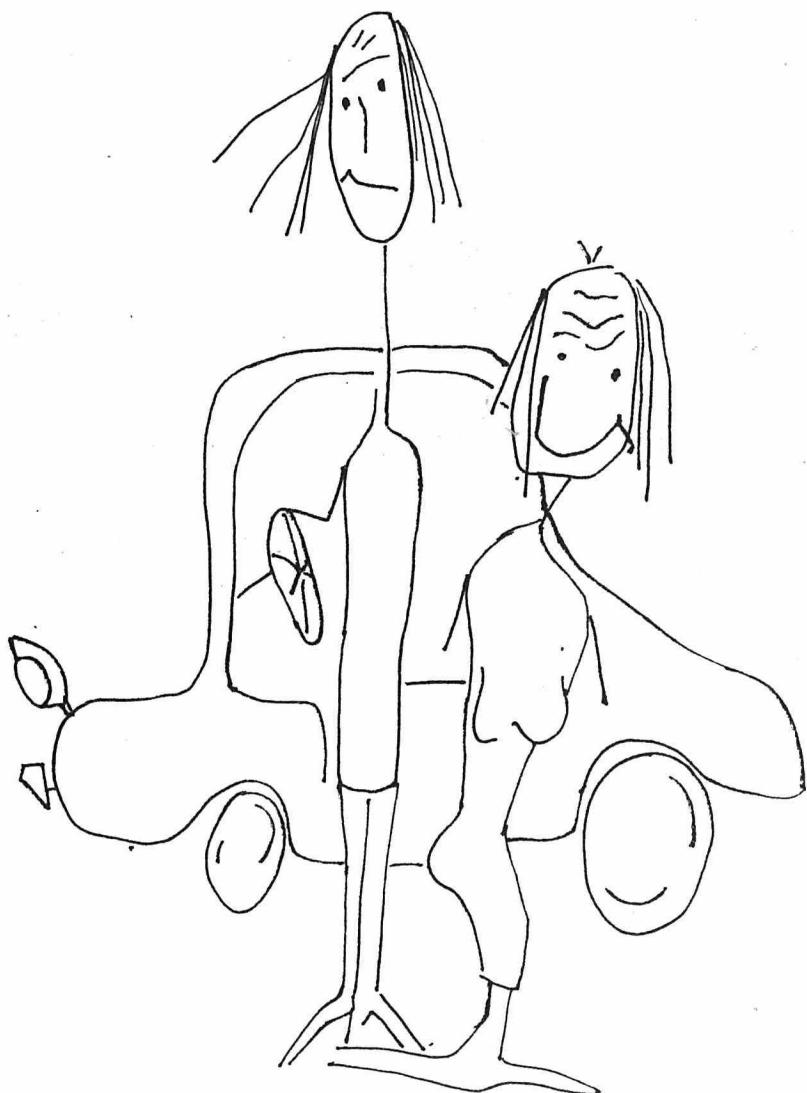
čas
ked' pod ním rozumiem rieku
strom

tomu verím
neruš ho týždňami
nehovor
už je to dlho
príde čas
vnútorný
ked' sám seba stretneš
oproti

*pohrávaš sa so slnkom
lebo to vieš
a naše túžby nie sú
nadarmo
čoho sa ale bojíš
ked' si sa rozhodol
byť iba pre neho
mňa spáli
ak sa priblížim
lebo chcem svoje žiť privel'mi
blízko
a zároveň poznat'
jeho boží plán*

Palo

Oprava: Na str. 8 a 9 došlo omylom k zámene textov pod fotografiami. Pod fotografiou na pravej strane má byť správne uvedený nasledovný text: "Pred použitím implikátora Kuznecova" a pod fotografiou na ľavej strane má byť text: "Dva týždne po použití implikátora Kuznecova". Príjmite prosím naše ospravedlnenie za túto nemilú chybu, ktorá sa nestala vinou redakcie. Ďakujeme za pochopenie.

Kto je to???

Blížia sa naše najmilšie sviatky všetkých pupušov a pupušic - Vianoce a pri tejto priležitosti sme pre Vás pripravili malú, ale o to náročnejšiu súťaž.

Vašou úlohou je uhádnuť a napísat' nám, o kom sú nasledujúce riadky.

Zo správnych odpovedí vyžrebujeeme, za účasti súkromnej notárky, výhercu, ktorý získa hodnotné CD.

jedna z najvýznamnejších a najvplyvnejších osobností európskej kultúry 20. storočia

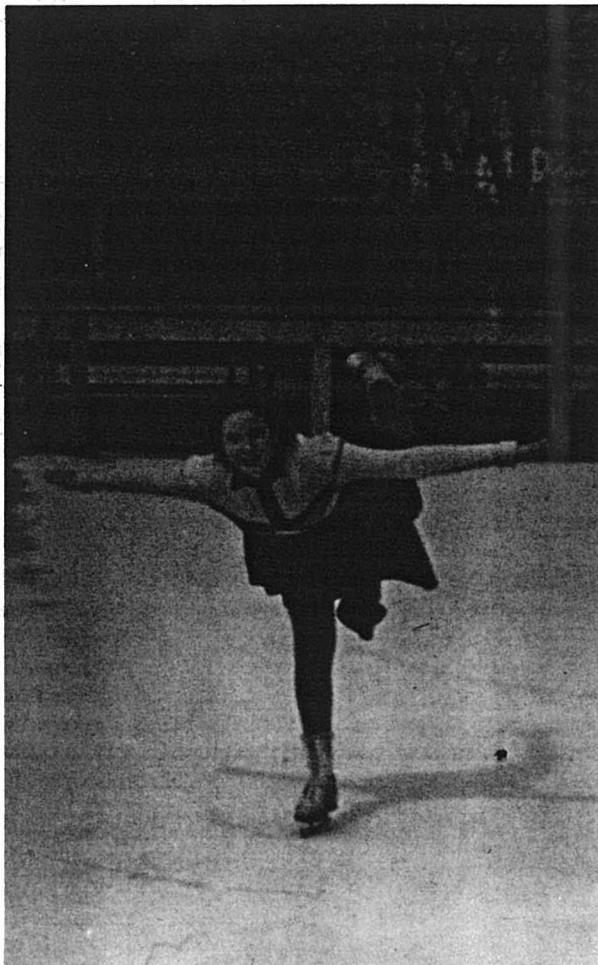
legendárna speváčka populárnej hudby, medzi jej najväčšie úspechy patrí dnes už zľudovela pieseň „Taká som!“

do sŕdc detí celého sveta sa zapísala ako dokonalá dabingová herečka sovietskych kreslených rozprávok (najväčšie renomé získala postavami lišok, vrán, mačiek, hadic a strálok)

žijúca legenda slovenského hereckého i speváckeho Olympu sa začala s ohromujúcim úspechom venovať aj podnikaniu - obchody s (ako inak) exkluzívnym nábytkom

na jej počest boli pomenované známe európske veľkomestá Köln (Nemecko), Kolín (Česko) a populárny parfém so sviežou jamou vôňou Kolínska voda

Dodá

Sme si vedomí nesmiernej náročnosti našej súťaže, preto na uľahčenie uverejňujeme fotografiu spomínamej umelkyne z let, keď sa z nej pomaly, ale isto stávala žena.

Časopis pre Teba

GAJ-DY

Štvrtročník pre homosexuálne a bisexuálne orientovaných ľudí.

GAJ-DY sú neformálnym združením, či ak chceš „klubom“ homosexuálnych mladých a duchom-mladých ľudí, ktorí sa chcú stretnať aj inde než na diskotékach v Apollóne. Stretávame sa každý utorok na „klubových“ stretnutiach, kde väčšinou poklebetíme o tom, čo je nové, popracujeme na ďalšom čísle literárno-informačného štvrtročníka GAJ-DY, ktorý svojpomocne vydávame a ak sa nám (z času na čas) zachce, tak diskutujeme aj na vážne témy. Okrem toho organizujeme výlety do prírody, hlavne v okolí Bratislavы.

Ak máš záujem stretnúť sa s nami, neváhaj a ozvi sa nám na adresu uvedenú v tiráži, prípadne zavolaj na našu linku dôvery v Bratislave. Môžeš ísť s nami na výlet - pešo, koňmo, vlakom alebo bicykelom. Alebo do kina, divadla, na koncert, na výstavu. Prípadne sa porozprávať pri čaji alebo pri pive.

Tu sei Gaj-Dy!

GAJ-DY
Poste restante
P. O. Box 49
841 09 Bratislava

email:
tarapci@elf.stuba.sk
exfadubm@savba.sk
www:
<http://decef.elf.stuba.sk/~tarapcik/#gajdy>

Linka dôvery

Bratislava	(07) 211 5461 v pondelok 18:00–20:30
Banská Bystrica	(088) 521 20 v piatok 16:00–19:00

GAJ-DY, Časopis pre Teba, vydávajú: Andrej, Drugi, Kamila, Michal, Richard, Slavo, Taro. a iní ... Vychádza štvrtročne. Prispeli: Palo, Milan, Kamila Silvo a iní. Predplatné je štyri trojkorunové známky na rok — poštovné.
Adresa: GAJ-DY, Poste restante, P. O. Box 49, 841 09 Bratislava